

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Esaiaē militi. 167.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

*gelicum rectè age-
re.* angelis innatum est. Nam illis cum metu
coniuncta & prompta obedientia, quòd
Dei voluntates exequantur, testimonium
dicit.

Martyrio. 164.

Iacob. 4. Superbis Deus resistit: quandoquidem
etiam ipsorum principi ab initio sese op-
posuit. Considera igitur quantum est, &
Deum hostem atque aduersarium habe-
re, & veterem hostem socium.

Ansonio. 165.

Multi ex aliis magistratibus ad alios mi-
grant, hoc est ex minoribus fortasse ad
maiores & excelsiores, siquidem illos rectè
gesserint. Nonnulli autem contrà nõ mo-
do maiores cum minoribus commutarunt,
verum etiam insuper miserè interierunt;
ij nimirum quibus nullum à proba mune-
ris sui administratione auxilium suppete-
bat. At te ex probi imperij ac præfecturæ
thronis cælestes ordines accipient: quibus
te charum reddidisti, dum & piorum pau-
perum commodis cõsulis, & omnia æquo
ac recto posteriora ducis.

Martiano. 166.

Matt. 12. Sapientiæ fama Austri reginam impu-
lit, vt ab extremis orbis finibus ad Salo-
monem se conferret. Te autem Dominus
quotidiano clamore adducere minimè
potuit, vt resipiscas, atque ad id, quod in
rem tuam futurum sit, oculos conicias.
Vide itaque ne ab illa condemneris: quo-
niam cum eam rumores ac sermones ve-
lut alis additis erexerint, te contrà, nec af-
pectus, nec Christi operationes vlla ex
parte meliorem effecerint.

Esaiæ militi. 167.

*Qui pu-
gnis gau-
det, &
odio esse
studet,
dæmon
uocatus.*

Eum, qui pugnis gaudet, ac tumultibus
delectatur, atque id studet, vt omnibus o-
dio sit, quoniam eum nomine aptius & cõ-
modius quisquam appellet, quàm si ipsum
nequam atque improbum dæmonem vo-

κατάθειν ἀγγέλοις σύμπεφυκεν. οἷς ἢ
ἐμφοβος καὶ ἀμέλητος ὑπακοὴ τὸ ἀμέλη-
ποιεῖν τὰ θελήματα τοῦ θεοῦ μαρ-
τυρεῖ.

Μαρτυρία. ρξδ.

Υψηφάνοις ὁ θεὸς ἀντιτάσσεται,
ἐπειδὴ καὶ τῷ ἀρχηγῷ αὐτῶν ἐξ ἀρ-
χῆς ἀντετάξατο. οἷόπει τοίνυν ὅσον
ἔστι καὶ θεὸν ἔχειν ἀτίμαχον, καὶ τὸν
ἀρχαῖον ἀνταρτίου συμμάχον.

Αύσονίῳ. ρξε.

Πολλοὶ μὲν ἀρχαῖς ἐξ ἀρχῶν ἄλλας
ἀμείβουσιν, ὅτι τῶν ἰσῶς τὰς
μείζους, οἱ χειρότεροι ταύτας ἰθύνοντες.
πινὲς δὲ ἔμνον τῶν κρείττονων τὰς
ἡτῶν ἠλλάξαντο, ἀλλὰ καὶ οἰκτερῶς
προσαπάλλοντο. οἷς οὐκ ἦν βοήθεια
ἢ κυβέρνησις. σὲ δ' ὅτι τῶν θρόνων τῆς
ἐδαρχίας αἱ θρόνοι παρὰ δέξονται τῶν
ξείων, ὡς ἑαυτὸν πεποιήκας, προσφιλεῖ,
καὶ πτωχῶν φιλοφῶν κηδεμόνος, καὶ
κατόπιν πάντα τὰ δικαῖα πιδεμόνος.

Μαρπανῶ. ρξε.

Τὴν μὲν τὴν νότον βασιλίαν, ἀκοὴ
σοφίας, ὅτι τῶν περὶ τῆς γῆς ἐκ-
τείναι πρὸς Σολομῶνα παρῶν. σὲ
δὲ κύριος καὶ ἡμέραν ἐμβῶν, νῆψαι
καὶ βλέψαι πρὸς τὸ συμφέρον οὐκ ἔ-
πεισε. πρὸς σε τοίνυν μὴ ὑπὸ κεί-
νης κριθῆς ὅτι τὴν μὲν φῆμι καὶ λό-
γοι ἐπέρασαν. σὲ δὲ καὶ ὄψις καὶ πρᾶ-
ξις τῶν τῶν χειρῶν ἐπεργειῶν ἑδαμῶς
ἐβελπίσασιν.

Ἡσαία γραπῶν. ρξζ.

Τὸν μάχαις χαίροντα, ἢ θορύβοις
τερπόμενον, ἢ μάλλον μισεσθαι πα-
ρὰ πάντων προσδύλοντα, τί ἀντὶς ἁρ-
μοδίας καλεσθῆναι, ἢ φαῦλον δαιμόνα,
ἐκ τῆς γνώμης τὴν φύσιν ἠλλάξατο.
ἐπὶ

ἐπεὶ οὐκ ἐστὶν χειρὸς βασιλευσίν
χρῆσθαι ἐν ταῦτα τοὺς δαίμονας, καὶ
καὶ σὺ τῷ πατρὶ αὐτῶ πῦρ αὐτοῖς
ἀνάγειν ἐπισηλεύατο, ἢ παῦσαι φιλο-
πάραρον ζῶν μετερχόμενος, ἢ γίνω-
σαι καὶ αὐτὰ μάλιστα ὑποκείμενος.
κακῆσαι τὴν ἀμύσην ἢ λιποδύμενος.

Ζωίλω πρεσβυτέρω. ρξη.

Επειδὴ ἀμπελον ἑαυτὸν ὁ κύριος
προσηγόρευσε, τὸ νόστιμον καὶ καρδίαν
εὐφραίνον ὡς ἀρχόμενος κήρυγμα, οἷον
ἀναγκάως κελεῖ ἢ γεία γραφὴ τὸν
ἀληθῆ τῆς θείας γνώσεως λόγον, τῶτον
καὶ ἐν κρατῆρι ἢ σοφία ποτίζει, κρα-
τήρα τὸν τῆ κυρίου πλευρὰν ὀνομά-
ζουσα, ἐξ ἧς ἡμῖν ἡ τῆς ζωῆς εὐφροσύνη
ἐπιγασσει.

Τῷ αὐτῷ. ρξθ.

Τὴν τῆς θείου πνεύματος ὁμοιοτή-
την δεξάμενοι οἱ τῶ κυρίου ἄποστολοι,
γλυκύτους εἶναι μετὰ ἐνομιόθησαν, καὶ
εἰς πάντα τὰ ἔθνη τὴν ἀληθῆ καὶ ἀ-
νοθευτοὺν πίσιν τῆς μυστηρίων ἐκόμε-
σαι, τοὺς ποίνων τὴν θείαν ὡς ἀρχο-
μενοὺς παίδευσιν, καὶ νόθοις καὶ
ἐξιτητοῖς ἐντάλασαι τὰ οὐράνια ἐ-
πιβολουῦντας διδάγματα, μαρι-
χάρις, καὶ σίμωνας, καὶ μοντανούς, καὶ
ναάτους, ἀρείους, καὶ μακεδονίους, φω-
ταί νύστε, καὶ τὸς τούτοις ὁ μόφρονας,
καπύλας εἰκότως προσηγορεύει, μί-
νυάτας τὸν οἶνον ὕδατι, τῆ ἀκραφνῆ
τῆς θείων λόγων σοφία τοὺς οἰκείους
χετλιασμοὺς ἐπεισάγειντας.

Χαρημόνι. ρο.

Φασὶ σε πνὲς πάντα μὲν ἀπηρεύ-
μένα, πνὰ δὲ ἀράθειν καὶ ἀθεσμα-
τοῖς δὲ θείοις μυστηρίοις τὰς χεῖρας
προστέινειν συνεχῶς, καὶ μετέχειν
τολμηρῶν τῆς ἀψάφου σοὶ καὶ μοι
λίαν ἐπὶ λθε θαυμάσια σου τὴν ἀνα-
δειαν ὅτι ταῖς τῆς δαίμονων ἡρώσε-

cet, ut qui voluntate animique instituto
naturam mutarit? Quoniam igitur Chri-
stus & hic ante tempus dæmones torquet,
& in altero ævo sempiternum ipsis ignem
vnà cum ipsorum patre promisit; aut tu-
multuariam vitam confectari desine, aut
illud scito, te & hic flagris obnoxium esse,
& illic vindictâ minimè vitaturum esse.

Math. 8.
Matt. 25.

Zoilo Presbytero. 168.

Quandoquidem Dominus vitem sci-
psum appellavit, ut qui pectus humectan-
tem ac voluptate afficientem prædicationem
præbuerit, idcirco scriptura diuina
veram diuinæ cognitionis doctrinam vi-
num necessariò appellat. Hoc in poculo
quoque sapientia bibendum porrigit: per
poculum nimirum Domini latus intelli-
gens, ex quo nobis vitæ iucunditas & o-
blectatio profluxit.

Ioan. 15.

Prover. 9.

Ibidem.

Ioan. 19.

Ex Chri-
sti latere
letitia
nobis flu-
xit.

Eidem. 169.

Domini Apostoli, cum diuini spiritus
aduentum suscepissent, musto pleni esse
existimati sunt, atque ad omnes nationes
veram minimèque adulteratam mysterio-
rum potionem tulerunt. Quamobrem eos,
qui diuinam doctrinam adulterant, ac cæ-
lestia documenta spuris & euanidis man-
datis inficiunt, hoc est, Manichæos, Simo-
nes, Montanos, Nouatos, Arrios, Mac-
donios, Photinos, cæterosque eiusdem
mentis ac sententiæ homines, haud abs re
caupones appellat Propheta, ut qui aqua
vino immisceant, hoc est, miseros suos er-
rores, puræ ac limpidae diuinorum sermo-
num sapientiæ inferant.

Act. 2.

Esai. 5.

Cheremoni. 170.

Aiunt nonnulli te, cum omnia, quæ di-
tinis legibus interdicta sunt, facere, tum
nonnulla etiam nefaria & impia perpetra-
re: atque interim tamen manus ad diuina
mysteria continenter protendere, eaque,
quæ à te attingi nefas est, impudenter per-
cipere. Ac mihi sanè temeritatem atque

• F. inij